

Brock: Ogsaa jeg er fuldkommen gjen- nemtrængt af den Overbeviisning, at Statsstje- nestens Løn kræver, at de Embedsmænd, om hvem der her er Spørgsmaal, blive nogenlunde anseendigt lønede, og jeg for mit Vedkom- mende finder ikke, at Regjeringsudkastet paa nogen Maade har sat Gagerne for høit. Det har derfor glædet mig at høre, at den ærede Justitsminister, der allerede i Folkethinget me- get bestemt har udtalt sin Anskuelse, holder fast ved denne, og at man saaledes tør vente, at Lovforslagets § 4 vil modtage saadanne For- andringer, at den bliver overensstemmende med det oprindelige Udkast. Der er vel i det andet Thing, idet man har nebsat de oprindelige Ga- ger i § 4, søgt at hjælpe herpaa ved at gjøre nogle Forandringer med Hensyn til Bestemmel- serne om Alderstillsættet; men, som den første ærede Taler allerede har gjort opmærksom paa, er dette ingenlunde skeet paa nogen tilstrække- lig eller hensigtsmæssig Maade, idet de ældre Embedsmænd ikke kunne vente at erholde noget tilstrækkeligt Alderstillsæg, naar de indtræde i nye Stillinger. Det forekommer mig, at man under alle Omstændigheder burde opstille Ana- logien af hvad der gjælder i beslægtede For- hold, saaledes at de Nar, hvori en Embeds- mand har gjort Tjeneste i en lavere Classe, burde komme hani tilgode, naar han rykker op i en højere Classe. Vilde man antage derved at komme til allfor luxuriøse Alderstillsæg, hvad jeg for mit Vedkommende ikke troer, kunde man jo foretage den Modification, at man lod 2 Nars Tjeneste i den lavere Classe blive lige med eet Nar i den højere, med andre Ord, at man lod Embedsmanden fra det Dieblit, han var bleven Embedsmand, have Udsigt til, at hans Indtægter vilde forøges med de frem- skribende Nar, og lod hele hans Embedstid virke hen imod dette Maal. Efter de Udtalelser, der have fundet Sted i Landstinget, tør det vel ogsaa antages, at den første ærede Talers An- skuelser i Almindelighed ville finde Anklang. Den formelle Grundring, der blev fremsat af en anden Taler, forekommer mig ikke at have nogen Vægt, da det dog ikke forrige Nar kan have været Meningen at ville slaae det fast i Finantsloven, at 2500 Rd. ubetinget skulde være den højeste Gage. Jeg skal iøvrigt alde-

les slutte mig til den første ærede Taler, da det vilde være mig umuligt at udtale min Ansku- else bedre og smukkere, end han har gjort det; det forekommer mig, at hans Forebrag, om det end muligt ikke indeholdt aldeles nye Betragt- ninger, dog indeholdt meget væsentlige Be- tragtninger, fremsatte paa en særdeles smuk Maade. Men de saaledes fremsatte Forslag, som Saaledes som Loven foreligger, vil den jo navnlig komme til at virke med Hensyn til frem- tidige Embedsmænd; det er med Hensyn til dem, at man har villet gjøre gjældende, at de ikke skulde kunne htre nogen Vælgelse over, at de vilkaar, man har anseet sig beføiet til at byde dem, være for smaa, da de jo ifor- veien kjendte dem og vidste, at saaledes og ikke anderledes var det Maal, hvortil de stræbte ved at uddanne sig for visse Stillinger. Jeg haaber, at det vil lykkes at gjøre Udsig- terne for dem lysere og bedre, men jeg be- nytter Leiligheden til, og jeg kan gjerne tilføie, at jeg fra forskjellige af de nuværende Rets- betjente har erholdt Anmodning om at give at betænke, om der dog ikke muligt ved den Re- form, som tilsigtes, kunde være Anledning til ogsaa at tænke paa deres Fremtid. Directe ville disse Mænd ikke rammes af Loven, thi de kunne blive siddende i deres nuværende Em- beder og bevare de Indtægter, de have, men ikke desto mindre berører Loven ogsaa deres In- teresser; der vil nemlig, dersom Udkastet bli- ver til Lov, berøves dem Udsigt til Befordring eller Forslyttelse, endogsaa blot til Omflytning til et mindre Embede. De nuværende Rets- betjente ere alle ansatte med Udsigt til, at de, efterat have offret deres Tid og Kræfter til med Nidsjærhed og Dygtighed at røgte deres Embeder, vilde kunne vente Befordring, at blive forflyttede, og det har langtsfra altid væ- ret deres Stræben at blive forflyttede af blot pecuniære Hensyn til større Embeder. Det har i den forløbne Tid ikke hørt til Sjælben- hederne, at de have søgt at blive forflyttede, for derved at kunne opnaae en Vættelse i frem- rykkede Nar. Det forekommer mig virkelig, at det ikke blot ikke vilde være ubilligt, men lige- frem stemmende med Retsfærdighedens Krav, om der endnu steds i saa Henseendeholdtes